

Cosir ciutats Pere Bellès

**Del 18 de gener a l'1 de març
de 2024 al Centre Cultural La
Mercè**

**ARTISTA:
Pere Bellès**

**COORDINA:
Manel Bayo**

**ORGANITZA:
Escola Municipal d'Art**

La Ciutat

A partir del seu caminar atent i des de el passeig intencionat Pere Bellès ens proposa en aquesta exposició, una ruta visual per la ciutat a la recerca de la memòria adscrita , cercant un diàleg amb l'espai i amb el territori que forma part de l'imaginari de cadascú. En definitiva, ens mostra un gran palimpsest de la creació més complexa i extraordinària de la humanitat, la ciutat.

En Pere ha decidit caminar, un a un, tots els carrers de Terrassa. De matí o de tarda, sempre amb un recorregut circular, ha delimitat un barri o un fragment de la ciutat, que ha marcat d'un color al seu mapa de paper, i ha marxat a recórrer tots i cadascun dels seus carrers. Dues, tres, quatre, cinc hores recorrent carrers fins a tornar al punt de sortida. Amb la càmera del mòbil a la mà però sense cap intenció d'enregistrar sistemàticament elements decidits a priori. Només amb la voluntat de mirar. I de caminar, és clar.

En aquesta ruta visual per la ciutat, hi ha una Terrassa parlada (la dels noms dels carrers, la dels cartells dels

Sobre l'artista

Pere Belles (Terrassa, 1965). La seva obra pictòrica, gràfica i objectual ha estat àmpliament exposada des de finals dels anys noranta. Pere Bellès realitza una obra processual centrada en els rastres de l'arquitectura i l'urbanisme en la geografia.

La seva capacitat de diàleg amb l'espai físic i territorial converteix planimetries urbanes, projectes arquitectònics i mapes cartogràfics en composicions abstractes amb aparença d'ideogrames i properes a l'abstracció neoplàstica.

Amb una elaboració meticulosa de fractura impecable i amb una gran pluralitat de materials (paper, fusta, pintura, acer, llum...), destaca el tractament del color, amb un cromatisme intens de contrastos i llenguatge minimalista.

Bellès ha produït una àmplia obra gràfica i pictòrica, però també ha elaborat escultures de grans dimensions i petits objectes. Una obra que acostuma a organitzar en sèries com una forma d'ordenar el procés creatiu.

comerços, la dels grafitis), una de compartida (les escoles, els mercats, les pistes d'esport...), una d'estructural (les vies de comunicació, els edificis del poder...) i també una de bruta (la dels fils elèctrics fixats a les façanes, la dels contenidors...). Hi ha una Terrassa que comparteix formes de vida amb altres ciutats mediterrànies i globals (blocs d'edificis, urbanitzacions, senyalització urbana...) i una altra que suma capes de memòria i de passat (ermites que ja no convoquen, telèfons públics que ja no comuniquen...). N'hi ha també una de molt pròpia, amb rieres i ponts que les creuen, tot cosint el tramat urbà, amb xemeneies de vapors i casetes d'una planta de barris fabrils, i amb vistes a la Mola. I finalment, hi ha una Terrassa dels límits, aquests no-llocs que s'estenen allà on acaba el territori urbà. La Terrassa de Pere Bellès conté mirades múltiples. "Tot i que en aquestes fotografies es poden llegir moltes coses, a mi m'interessa la ciutat des de les formes."

Cristina Masanés